Ніч горбами й долинами
прикрила квіти і траву
і срібні коси розплела
на спині.
Срібніють у сні
горби і долини з квітами,
темна трава
шелестить іскрами.
Ішов я до обрію
і боявсь розбудити її.
Випав із обрію промінь
і поранив тіло її.
І плакав я на зорі
один у полі...

1985